

In Memoriam Dr. Kalmár Sándor (1941–2019)

2019. március 5-én nagy veszteség érte a hazai pszichiátriát: 78. életében szívbetegség következtében elhunyt Dr. Kalmár Sándor PhD, pszichiáter, neurológus, társadalom-örvostan szakorvos, nyugalmazott osztályvezető főorvos. Rendkívül széles műveltségű, kiemelkedő szakmai tudású kolléga volt. Első oklevelét a bajai Tanítóképzőben szerezte, majd két éven át egy kis falusi iskolában tanított. A Szegedi Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán 1967-ben szerzett orvosi diplomát. Az 1970-es években több mint hét évig körzeti orvosként is dolgozott, majd Kecskemét városi főorvosa lett. 1990-től fogva a kecskeméti megyei kórház pszichiátriai osztályán dolgozott, és 1995-től a 2007-es nyugdíjba vonulásáig a kiskunhalasi kórház pszichiátriai osztályát vezette.

Klinikai munkája mellett rendkívüli elkötelezettséggel és szorgalommal kutatta az öngyilkosság jelenségét. Az elmúlt két évtizedben kétszáznál is több előadást tartott illetve posztert demonstrált hazai és nemzetközi (többször pszichiátriai világkongresszusi) tudományos fórumokon. Tudományos közleményeinek száma meghaladja a másfélszázat, ezek a munkák nívós hazai és nemzetközi folyóiratokban jelentek meg. Gyakori szerzője volt lapunknak is. A jelen sorok írója által vezetett, 2000 és 2005 között lezajlott kiskunhalasi házi orvos továbbképző-öngyilkosság megelőző program feladatainak oroszánrészt ő végezte el, és döntő szerepe volt a sikerben: Kiskunhalas körzetében több mint 30%-kal csökkent az öngyilkos események száma ezen rövid időszak alatt.

Több könyv is fűződik a nevéhez, valamint több tucat magyarul és angolul megjelent könyvfejezet. Nyugdíjba vonulását követően, 2009-ben szerezte meg a PhD fokozatot, és ez világosan mutatja rendkívüli klinikai és tudományos elkötelezettségét. Ezen nem szokványos, de rendkívül gazdag és szakmailag és emberileg is eredményes, példamutató életútjának elismeréseként a Magyar Pszichiátriai Társaság 2013-ban Kalmár főorvos úrnak az Oláh Gusztáv Életműdíjat adományozta.

Mindezekon túl példás férj, apa, nagypapa, valamint kiváló munkatárs és barát is volt. Derűs, nyílt, optimista, barátságos természete miatt is hiányozni fog.

RIHMER ZOLTÁN